

OREĐOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 15 mk. — Poszczególne numery 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 47.

Puck, sobota, dnia 24 czerwca 1922 r.

Rok 36.

Część Urzędowa.

Treść: 365. Ogłoszenie wyborów.

366. Rozporządzenie Ministra Skrabu z dnia 28 IV. 22. w przedmiocie wykonania art. 17 ustawy z dnia 17 XII. 21. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 VII. 20. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym Dz. U. R. P. nr. 66 poz. 437 na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej Dz. U. R. P. r. 22. nr. 2 poz. 7.
367. Obwieszczenie Wojewódzkiego Lekarza Weterynaryjnego w sprawie egzaminu na podkuwaczy.
368. Obwieszczenie Starostwa Krajowego Pomorskiego dot. podwyższenia kosztów utrzymania w Krajowych Zakładach Psychiatrycznych.
369. Dotyczy badania mięsa.
370. Dotyczy stacji stadnika, urządzanej na koszt Pomorskiej Izby Rolniczej.
371. Komunikat Pomorskiej Izby Rolniczej w sprawie hodowli drobiu.
372. Ogłoszenie dot. znalezionej łódki przy latarni morskiej w Oksywiu.

365.

Ogłoszenie wyborów.

Wybory do Rady Miejskiej odbędą się dnia 6 sierpnia 1922 r. w sali ratuszowej. Głosowanie trwać będzie od godziny 8 do 10 przed poł. i od godz. 2 do 8 po południu. Ustanawia się jeden obwód głosowania.

Wybranych będzie 12 radnych.

Lista wyborców jest od dnia 24 czerwca do 1 lipca 1922 r. włącznie wyłożona do publicznej wiadomości w biurze Magistratu codziennie od godziny 8 do 12 przed poł. i od godz. 2 do 5 pop.

Wszystkich wyborców wzywa się, aby w przeciągu dwóch tygodni od dnia tego ogłoszenia wręczyli listy kandydatów.

Listy kandydatów winni zawierać dwa razy tyle nazwisk, ilu wybiera się radnych.

Kandydatów oznaczyć należy imieniem i nazwiskiem, dodając dzień urodzenia, zawód i miejsce zamieszkania. Nazwiska należy umieścić jedno pod drugim, stawiając przed każdym nazwiskiem numer porządkowy. Lista kandydatów winna być spisana czytelnie w języku polskim a podpisana przez dwakroć tyłu wyborców, ilu wybiera się radnych. Do listy należy dołączyć oświadczenie kandydatów, że wybór przyjmą. Lista kandydatów może zawierać tylko osoby, które są obywatelami Państwa Polskiego, ukończyły 25 rok życia i władają językiem polskim w słowie i piśmie.

Listy kandydatów należy wносить na ręce Komisji Wyborczej, która urzęduje w lokalu Magi-

stratu codziennie od godziny 10 do 12 przed poł. Prawo głosowania przysługuje bez względu na płeć każdemu przynależnemu do gminy miejskiej, który:

- 1) jest obywatelem Państwa Polskiego,
- 2) ukończył 21 rok życia,
- 3) ma od 6 miesięcy miejsce stałego zamieszkania w obrębie miasta Pucka,
- 4) posiada pełnię honorowych praw obywatelskich.

Puck, dnia 20. czerwca 1922 r.

Komisja Wyborcza.

366.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wykonania art. 17 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z d. 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. nr. 66, poz. 437) na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. r. 1922 nr. 2, poz. 7).

Na mocy art. 34 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągania mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 roku o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. nr. 66, poz. 437) na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. r. 1922 nr. 2, poz. 7) zarządza się w celu wykonywania art. 17 tejże ustawy co następuje:

Do art. 17 część 1, p. 1 i 2.

§ 1. Postanowienia punktu 1 art. 17 mają na celu zasilenie gmin miejskich, a postanowienia punktu 2 tegoż artykułu wszystkich innych publicznych związków niepaństwowych.

Art. 17 określa atoli tylko sposób bezpośredniego opodatkowania przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz niepaństwowych związków samorządnych, nie wyklucza natomiast poboru innego rodzaju opłat pośrednich i bezpośrednich, nie obciążających wyłącznie i bezpośrednio samej produkcji lub czynności handlowej, czy zarobkowej.

Do art. 17 punkt 1.

§ 2. Określenie „gmin miejskich“ w rozumieniu art. 17 obejmuje zarówno miasta wydzielone, jak też niewydzielone z powiatów a zatem:

- a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego: gminy, do których mają zastosowanie postanowienia de-

kretów z d. 4 lutego 1919 roku o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. nr. 13, poz. 140) i z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie skarbowości gmin miejskich (Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 150), względnie na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego oraz powiatów: dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego gminy, do których mają zastosowanie rozporządzenia Komisarza Generalnego ziem wschodnich o tymczasowej ustawie miejskiej z dnia 27 czerwca 1919 roku i o ustawie miejskiej z dnia 14 sierpnia 1919 roku (Dz. Urz. Z. C. ziem wschodnich nr. 7, poz. 46 i nr. 12, poz. 99);

- b) na obszarze b. zaboru austriackiego: miasta stołeczne Lwów i Kraków oraz gminy, podpadające pod ustawy krajowe z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. ust. kraj. nr. 24) z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. ust. kraj. nr. 51);
- c) na obszarze b. zaboru pruskiego: gminy, do których stosuje się pruska ordynacja miejska z dnia 30 maja 1853 r. (pruski Zbiór Praw str. 261), a zatem tak miasta wydzielone z powiatu (Bydgoszcz, Grudziądz, Poznań, Toruń), jako też miasta nie wydzielone.

§ 3. Gminy miejskie mają w odniesieniu do przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych jedynie prawo:

- a) do podatku od obrotu przedsiębiorstw (przemysłowych i handlowych) oraz zajęć zawodowych, które na podstawie ustawy o państwowym podatku przemysłowym podlegają procentowemu podatkowi od zysku (art. 90 ustawy o państwowym podatku przemysłowym w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1922 roku — Dz. U. R. P. nr. 17, poz. 140), a to wedle zasad zawartych w art. 3 do 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. r. 1922, nr. 2, poz. 6);
- b) do dodatków — nie wyżej 50% — do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego od tych wszystkich przedsiębiorstw (przemysłowych i handlowych) oraz zajęć zawodowych i zarobkowych, które na podstawie ustawy o państwowym podatku przemysłowym podlegają tylko państwowemu zasadniczemu podatkowi przemysłowemu, a to wedle zasad zawartych w art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 8 i 9 powołanej ustawy o zasileniu finansów miejskich).

Od przedsiębiorstw zatem i zajęć zawodowych, które oprócz zasadniczego podatku przemysłowego podlegają procentowemu podatkowi od zysku, czyli od przedsiębiorstw handlowych I, II i III kategorii, od przedsiębiorstw przemysłowych I do IV kategorii i od osobistych zajęć przemysłowych II do III kategorii począwszy od dnia 1 stycznia 1922 r. gminy miejskie nie mogą już pobierać dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, jak to miało miejsce na zasadzie art. 39 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 66, poz. 437), wyjąwszy przewidzia-

nego w art. 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. 1922 r. nr. 2, poz. 6) zaliczkowego poboru takich dodatków na poczet podatku o obrotu, (art. 3 a) i 6 ustawy o zasileniu finansów miejskich).

Do art. 17, punkt 2.

§ 4. Pobór dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego od przedsiębiorstw i osobistych zajęć przemysłowych, wykonywanych w gminach wiejskich i osadach (na obszarze b. zaboru pruskiego także w obszarach dworskich) oraz w gminach miejskich, niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych — na rzecz gmin wiejskich osad (na obszarze b. zaboru pruskiego także obszarów dworskich) oraz odnośnych powiatowych związków komunalnych z jednej strony, tudzież na rzecz izb handlowych, szkół i innych publicznych związków niepaństwowych z drugiej strony — jest ograniczony według następujących relacji z zastrzeżeniem, iż wpływy z miast niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych, zarachowuje się wyłącznie na rzecz odnośnych związków komunalnych, izb handlowych, szkół i innych publicznych związków niepaństwowych (a zatem z wyłączeniem gmin miejskich i wiejskich) a mianowicie:

A. Na rzecz gmin wiejskich (osad, obszarów dworskich) i powiatowych ciał samorządnych łącznie.

- a) najwyżej 200% od przedsiębiorstw zajmujących się wyszynkiem alkoholu,
- b) najwyżej 100% od wszystkich innych przedsiębiorstw handlowych i od handlu jarmarczane,
- c) najwyżej 75% od przedsiębiorstw przemysłowych, żeglugowych i osobistych zajęć przemysłowych.

Gminy wiejskie jednak na obszarze b. zaboru rosyjskiego z uwagi na art. 83 dotychczas obowiązującej rosyjskiej ustawy (ukazu) o urządzeniu gmin wiejskich z dnia 2 marca (19 luty) 1864 r. (Dz. Praw nr. 187, T. 62), wedle którego zasadniczo wydatki na płace wójtów gmin, ławnikom i pisarzom wyznaczone oraz inne potrzeby zarządu gminnego rozkłada zebranie gminy pomiędzy właścicieli nieruchomości ziemskich w obrębie gminy, oraz z uwagi na postanowienia obowiązującego jeszcze rozporządzenia Komisarza Generalnego ziem wschodnich z dnia 21 listopada 1919 r. w przedmiocie skarbowości gmin wiejskich na tak zwanych kresach wschodnich (Dz. Urz. Z. C. Z. W. nr. 40, poz. 435) nie przewidującego dodatków komunalnych do świadectw przemysłowych na razie nie będą mogły korzystać z dodatków do zasadniczego podatku przemysłowego.

B. Na rzecz izb handlowych, szkół i innych publicznych związków niepaństwowych łącznie — najwyżej 25%.

Izby handlowe (i przemysłowe) na razie istnieją tylko na obszarach Małopolski i b. zaboru pruskiego. Do udziału w 25% dodatku uprawnione są tylko takie szkoły, które stanowią odrębną osobowość o charakterze publiczno-prawnym, albo są utrzymywane przez niepaństwowe związki o charakterze publiczno-prawnym, jednak z wyłączeniem: a) gmin miejskich, b) gmin wiejskich (osad) i powiatowych związków samorządnych, oraz c) izb handlowych, te bowiem trzy rodzaje ciał samorządnych korzystają z funduszków, przewidzianych w art. 17, a to pod 1 dla gmin miej-

skich (a) pod 2 A. dla gmin wiejskich (osad) i powiatowych ciał samorządnych (b) i pod 2 B. dla izb handlowych (c).

Do art. 17, część ostatnia.

§ 5. Wszelkie przepisy o bezpośrednio opodatkowaniu przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz gmin miejskich, gmin wiejskich (osad), powiatowych związków komunalnych, izb handlowych, szkół i innych publicznych związków niepaństwowych, o ile są sprzeczne z postanowieniami art. 17, — straciły moc obowiązującą z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. r. 1922, nr. 2, poz. 7) t. j. z dniem 14 stycznia 1922 r. art. 35). Przepis ten odnosi się w szczególności także do t. zw. statutów podatkowych miast, gmin wiejskich i powiatowych związków samorządnych (sejmików powiatowych), o ile obciążają one bezpośrednio przemysł, handel i osobiste zajęcia przemysłowe bądź to na zasadach odmiennych od zasad wyrażonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1921 roku o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. r. 1922, nr. 2 poz. 6) i w art. 17 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. nr. 66, poz. 437) na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. r. 1922, nr. 2 poz. 7), albo przewidują stawki przekraczające normy art. 17 ostatniej z wyżej powołanych ustaw.

§ 6. Dodatki do zasadniczego państwowego podatku przemysłowego na rzecz niepaństwowych związków samorządnych pobierają państwowe kasy skarbowe jenocześnie z opłatą na rzecz Skarbu Państwa, — wypłacają zaś z sum pobranych uprawnionym związkom samorządnym tylko kwoty, prawidłowo obliczone na zasadzie statutów podatkowych (uchwał odnośnych reprezentacji) przez właściwą władzę nadzorczą zatwierdzonych, a na odnośny rok budżetowy obowiązujących.

Minister Skarbu: Michalski.

Powyższe rozporządzenie do ogólnej wiadomości. Przedewszystkiem zwracam uwagę pp. sołtysów i Rad Gminnych.

Puck, dnia 16 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

367.

Obwieszczenie Wojewódzkiego Lekarza Weterynaryjnego w sprawie egzaminu na podkuwaczy.

Następny termin egzaminu na podkuwaczy ustala się na sobotę 24 czerwca br. 10 godz. przed poł. w ubikacji Urzędowej Szkoły Podkuwaczy p. Dąbrowskiego w Toruniu ul. prosta nr. 30.

Zgłoszenia do egzaminu tego należy przedkładać do podpisanego, załączając metrykę urodzenia, świadectwo czeladnikowskie i inne świadectwa z odbytego technicznego wykszolenia. Nadto należy do zgłoszenia tego załączyć oświadczenie zaręczające, że zgłaszający się nie poddawał się w ostatnich 6 miesiącach egzaminowi temu przed inną komisją egzaminacyjną z wynikiem ujemnym.

Toruń, dnia 3 czerwca 1922 r.

(— Dr. Gracz,

Wojewódzki Lekarz Weteryn. i Radca Wojew.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 14 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

368.

Obwieszczenie Starostwa Krajowego Pomorskiego dot podwyższenia kosztów utrzymania w Krajowych Zakładach Psychjatrycznych.

Na mocy uchwały Wydziału Krajowego z dnia 30 maja b. r. zostały koszty utrzymania z dniem 1 czerwca br. podwyższone.

Za utrzymanie poszczególnego pacjenta w III. klasie Krajowych Zakładów Psychjatrycznych w Kocborowie, Świeciu i Wejherowie płaci się dziennie od dn. 1 czerwca br. 500 mk. (pacjenci płatni 600 mk.).

Koszta utrzymania dzieci głuchoniemych w Krajowym Zakładzie dla głuchoniemych w Wejherowie wynoszą od dnia 1 czerwca br. 250 mk. Norma ta obowiązuje wychowanków utrzymywanych przez poszczególne związki ubogich.

Norma dla wychowanków płatnych wynosi 300 mk. dziennie.

Tak samo zostały podwyższone koszty utrzymania dzieci idjotycznych, tuberkulicznych i niedorozwiniętych w oddziale Krajowego Zakładu Psychjatrycznego w Świeciu do normy dziennej 250 mk.

Norma ta obowiązuje dzieci utrzymywanych przez poszczególne związki ubogich. Norma dla dzieci utrzymywanych przez osoby do tego prawnie zobowiązane wynosi dziennie 300 marek.

Starosta Krajowy Pomorski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 12 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

369.

Dotyczy badania mięsa.

Doszło do mej wiadomości, że ludność Pucka i powiatu nie stosuje się do ustawy o badaniu mięsa z 3 czerwca 1900 roku (Dz. Ust. Nr. 27 rok 1900.)

Zwracam uwagę na powyższą ustawę. Należy się do niej ściśle zastosować, gdyż w przeciwnym razie opieszalych będzie się oddawać sądowi do ukarania.

Badaczów mięsa i Policję Państw. wzywam, aby czuwali nad przestrzeganiem wspomnianej ustawy, a winnych przekroczenia podawali do ukarania.

Puck, dnia 13 czerwca 1922 r.

Lipski, starosta.

370.

Dotycz. stacji stadnika, urządzonej na koszt Pom. Izby Rolniczej.

Niniejszem podaję się do wiadomości, iż Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu urządziła u p. Jana Klebby w Brudzewie stację stadnika.

Puck, dnia 13 czerwca 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

371.

Komunikat Izby Rolniczej w sprawie hodowli drobiu.

Hodowla drobiu (ptactwa domowego) w Polsce nabiera ogromnego znaczenia ze względu

du na korzyści, jakie przynosi społeczeństwu i państwu.

Nic też dziwnego, że wszystkie kierownicze instytucje rolnicze w każdej dzielnicy państwa czynią wysiłki, by hodowlę tę podnieść, rozszerzyć i doprowadzić do tych wyżyn, na jakich stała w państwach zagranicznych.

Starania o odbudowę zniszczonej wojną w Polsce hodowli drobiu są niekiedy trudne ze względu na brak materiału czysto rasowego — zarodowego, co daje się szczególnie silnie odbijać w hodowli gęsi, które padły ofiarą łupu wojsk operujących na terenie Polski.

Jedynie Pomorze i Poznańskie znajdują się w lepszych warunkach, gdyż i stan ilościowy gęsi nie tylko nie zmniejszył się, lecz ponadto dzielnice te posiadają cenioną i pożądaną do chowu przez ogół hodowców Polski „gęś pomorską“.

O zaletach gęsi pomorskiej nie będziemy wspominać, natomiast pragniemy podkreślić fakt, że gęś ta posiada ogromne znaczenie dla Pomorza ze względów eksportowych tak do innych dzielnic Polski, jak w przyszłości i do Rosji, gdzie drób uległ zupełnemu zniszczeniu i gdzie gęś pomorska również jest wysoko ceniona. Musimy stwierdzić, że hodowcy drobiu całej Polski mają nadzieję, że Pomorze dostarczy im czysto rasowych gęsi pomorskich i w tym przekonaniu zwracają się do Pomorskiej Izby Rolniczej o wskazanie im źródeł nabycia materiału hodowlanego.

Niestety, tak Pomorska Izba Rolnicza, jak i powstały w marcu br. Pomorski Związek Hodowców Drobiu, Toruń, Sienkiewicza 40, nie są w stanie uczynić zadość zgłaszającym się, gdyż zarejestrowanych hodowli czysto rasowych mamy tak nieznaczną ilość, że obawiamy się, czy będziemy w stanie pokryć własne zapotrzebowanie, tembardziej, że i u nas, co stwierdzono z radością, zaczynają się hodowcy silniej interesować hodowlą gęsi pomorskiej.

Więc wątpimy, że istnieje na Pomorzu znaczna liczba hodowli czysto rasowych gęsi pomorskiej, i przypuszczamy, że tylko z powodu braku informacji albo ze względu na słabe stosunkowo do niedawnego czasu zapotrzebowanie materiału hodowlanego do tej pory hodowcy gęsi nie zgłosili swego przystąpienia do Pomorskiego Związku Hodowców Drobiu.

Zwracamy więc uwagę hodowców, którzy posiadają czysto rasowe hodowle gęsi pomorskiej tak białej, szarej jak i pstrej, że powinni we własnym interesie jaknajspieszniej zgłosić swe hodowle w Pomorskiej Izbie Rolniczej lub Pomorskim Związku Hodowców Drobiu, Toruń, Sienkiewicza 40, które posiadając adresy hodowców będą mogły skierować do nich wprost zgłaszających się reflektantów nabywców.

Równocześnie zwracamy uwagę wszystkich hodowców drobiu na rozporządzenie o Izbach Rolniczych, na której podstawie Pomorska Izba Rolnicza wykonuje na terytorjum Pomorza nadzór nad hodowcami i Związkami hodowców, trudniącymi się hodowlą zwierząt gospodarskich, o ile ci hodowcy lub związki wprowadzają w obrót Handlarzy swe produkta, jako materiał uszlachetniony. Pomorska Izba Rolnicza decyduje o kwalifikacji tych produktów.

Rozporządzenie to jest bardzo ważne dla tych wszystkich, którzy pragną sprzedawać swój drób jako sztuki zarodowe, czy też choćby nawet jaja wylęgowe — jako pochodzące od sztuk czysto rasowych zarodowych. By mogli to uczynić zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem muszą postarać się o uznanie ich kurników przez P. I. R. za zarodowe.

W końcu nadmieniamy, że w jesieni odbędzie się pomorska wystawa drobiu tuż przed „Pierwszą wszechpolską wystawą drobiu“ w Warszawie 23—24 listopada, na którą hodowcy pomorscy powinni bezwarunkowo wysłać zarodowe okazy gęsi pomorskiej.

Bliższe szczegóły tak o wystawie pomorskiej jak i warszawskiej podamy w jednym z najbliższych numerów.

Toruń, dnia 8 czerwca 1922 r.

Pomorska Izba Rolnicza.

372.

Ogłoszenie dot. znalezionej łódki przy latarni morskiej w Oksywiu.

Dnia 2. 6. 22 r. znaleziono na wybrzeżu przy latarni morskiej w Oksywiu łódkę z napisem „Klabautermann II“. Właściciel zechce się zgłosić do dnia 30. lipca w tutejszym urzędzie.

Po upływie tego terminu zostanie łódka sprzedana i zebrana kwota wpłynie do Kasy Państwowej. Późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione.

Naczelnik Urzędu dla Rozbitków.

Lipski, starosta.

= OGŁOSZENIA =

Zdrowie i Miljony

oszczędza każdy, kto
stale pali tytonie

do fajki

i papierosów

J. B. Kanthi-Mogul

Józefa Bilskiego.